

सर्वाङ्गान् सार्वाङ्गान् धर्मादीन् प्राकृतवत् ॥ ८ ॥ ९ ॥ धर्महानिर्व्युत्पादयति यदीति अस्माकं राज्ये अनधिकारात् अधिकारिणस्तवैव धर्मलोपजं किल्बिषं भवतीत्यर्थः ॥ १० ॥ अर्थस्तु धर्मादीनां च
 तुर्णामपि मूलमिति सर्वथा सवत्याज्य इत्याह आर्किकचन्यमुनीनां च राज्यादप्यधिकं मतमिति यद्वाक्यं तदुद्धिश्य ननु षोडशराजा अधनतामिह धिगस्त्विति अब्रवीत् अयने यनाभावे निमित्ते
 सति अगस्त्यशापात्सर्पीभावदशायां दशसंनिर्दयं भीमसेनादिभ्यः कर्मकृत्वादारिच्यं पापहेतुत्वा निन्दितवानित्यर्थः ॥ ११ ॥ एतदपि कृष्णीणामेवोचितं न राज्ञा भित्याह अश्वस्तनमिति वयमेवास्यलो
 सर्वाङ्गान् सप्तमुत्सृज्य हतस्वस्तिरिक्चनः ॥ कस्मादाशंससे भैक्ष्यं कर्तुं प्राकृतवत् ॥ ८ ॥ अस्मिन् राजकुले जातो जित्वा कृत्स्नं वसुंधरां ॥ धर्मार्थावखिलौ हित्वा
 वनं मौढ्यात्प्रतिष्ठसे ॥ ९ ॥ यदीमानि हवींषीह विमथिष्यं त्यसाधवः ॥ भवता विप्रहीणानि प्राप्तं त्वामेव किल्बिषं ॥ १० ॥ आर्किकचन्यमुनीनां च इति वैनदुषो ब्रवी
 त् ॥ कृत्वानृशंसं द्यधनेधिगस्त्वधनतामिह ॥ ११ ॥ अश्वस्तनमृष्णीणां हि विद्यते वेदतद्भवान् ॥ यत्विमं धर्ममित्याहुर्धनादेः प्रवर्तते ॥ १२ ॥ धर्मसंहरते तस्य ध
 नं हरति यस्य सः ॥ हियमाणे धने राजन् वयं कस्य क्षममेमहि ॥ १३ ॥ अभिशस्तं प्रपश्यंति दरिद्रं पार्श्वतः स्थितं ॥ दरिद्रं पातकं लोके न तच्छं सितुमर्हति ॥ १४ ॥ प
 तितः शोच्यते राजन्निर्धनश्चापिशोच्यते ॥ विशेषं नाधिगच्छामि पतितस्या धनस्य च ॥ १५ ॥ अर्थेभ्यो हि विदग्धेभ्यः संभृतेभ्यस्ततस्ततः ॥ क्रियाः सर्वाः प्रवर्तते
 पर्वतेभ्य इवापगाः ॥ १६ ॥ अर्थाद्धर्मश्च कामश्च स्वर्गश्चैव नराधिप ॥ प्राणयान्नापि लोकस्य विना त्वर्थं न सिद्ध्यति ॥ १७ ॥ अर्थेन हि विहीनस्य पुरुषस्याल्यमेव
 सः ॥ विच्छिद्यंते क्रियाः सर्वाः शीघ्रमेकसुरितो यथा ॥ १८ ॥ यस्यार्थास्तस्य मित्राणि यस्यार्थास्तस्य बांधवाः ॥ यस्यार्थाः सपुमानलोके यस्यार्थाः सच पण्डितः ॥ १९ ॥
 अधनेनार्थकामेन नार्थः शक्यो विधिस्तितुं ॥ अर्थैरर्थानि बध्यंते गजैरिव महागजाः ॥ २० ॥ धर्मः कामश्च स्वर्गश्च हर्षः क्रोधः श्रुतं दमः ॥ अर्थो देतानि सर्वाणि प्र
 वर्तते नराधिप ॥ २१ ॥ धनाकुलं प्रभवति धनाद्धर्मः प्रवर्धते ॥ नाधनस्यास्य यं लोको न परः पुरुषोत्तमः ॥ २२ ॥ नाधनो धर्मकृत्या नियथावदनुतिष्ठति ॥ धना
 द्धिधर्मः सवति शैलादभिनदी यथा ॥ २३ ॥ यः कृशार्थः कृशगवः कृशभृत्यः कृशतिथिः ॥ स वै राजन् कृशो नाम न शरीरकृशः ॥ २४ ॥ अवेक्षस्व यथा न्या
 यं पश्य देवा सुरं यथा ॥ राजन् किमन्यज्ज्ञातीनां वधाद्भ्यंति देवताः ॥ २५ ॥ न चेद्धर्तव्यमन्यस्य कथं तद्धर्ममारभेत ॥ एतावानेव वेदेषु निश्चयः कविभिः कृतः ॥ २६ ॥
 कस्य विनाशे कारणं सृष्टा इति यदुक्तं तत्राह यं त्विममित्यादि ॥ १२ ॥ वयं क्षत्रियाः कस्य भ्रातुः पितुर्वा अपराधं क्षमेमहि न कस्यापीत्यर्थः ॥ १३ ॥ क्षमायां दोषमाह अभिशस्तमिति अभिशस्तवदित्यर्थः शं
 सितुं प्रशंसितुं ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्राणेति मुमुक्षूणां प्राणयान्नाप्यर्थ्याधीनेति मोक्षोप्यर्थी देव भवतीत्युशयः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ कृशार्थः क्षीणार्थः ॥ २४ ॥ यत्तुं कंज्ञाती
 नां परस्परयुद्धे हतानां हंतृणां च भ्रयो नास्तीति तच्छिष्टाचारदर्शनेन दूषयति अवेक्षस्वैत्यादिना ॥ २५ ॥ अन्यस्य परस्य धनं चेन्न हतव्यं तत्तर्हि राजा कथं धर्ममाचरेत् तस्य हृत्यंतरा भावात्मकं यंचिदित्यर्थः ॥ २६ ॥